పెద్దకథ—

ఆదర్శాలు-ఆచరణలు

కుమారి అద్దంకి శేషు

(గతవారం తరువాయి)

ఇంటి ముందున్న గార్డన్‌లో మొక్కలకు నీళ్ళు పోస్తున్న సుగుణ అలికిడి వినిపించి వెనక్కితిరిగి చూసింది. ప్రక్కనేవున్న గులాబి మొక్కలను పరికిస్తూ రమేష్ కనిపించాడు. త్వరత్వరగా తడికేతులు చీరకొంగుతో తుడుచుకుంటూ అతన్ని ఆహ్వానించింది సుగుణ. కొంతసేపు మౌనం యిద్దరి మధ్యా రాజ్యమేలసాగింది. ఇకమౌనం భరించలేని సుగుణ క్రొత్తగా పాటిన పూల మొక్కలను చూడమని అడిగింది. అతడు నక్కుసరించాడు అతను మొక్కలను పాటిన జాతులేమా వివరిస్తూ అనిలు సంభాషణ కుపక్రమించింది సుగుణ.

"సరిగ్గా! అన్నతోకుంటా వచ్చారు. విశేషమేమైనావుందా"

"అవ! మ టాడాలని వచ్చాను. అమ్మా నాన్నగార్లు యిట్లో లేరా?"

"ప్రొద్దునేలో మా పిన్ని గారి అమ్మాయికి పెండ్లి చూపులని వాళ్ళు వచ్చి తిమిక వెళ్ళారు కుక్రవారం సాయంత్రం వేళ యిలు శాళం వేయటం యిష్టంలేక వచ్చిట్లోపుంచి వెళ్ళారు. రాబోయేవికేసుకా అగమ్య గోచరంగావుంది. వారును పక్కనే చెట్టుకింద పార్కు చేసి దిగివచ్చి మళ్ళీ ఆ కేక వినిపించిందేమో నని వడక పాకిస్తూ కొంతదూరంలో వున్న చెట్టుతోపు దగ్గరకు రాగానే అతని కేదో అలికిడి వినిపించింది.

"ఎవరక్కడ?" అన్న మాట అతని నోటివెంట వెలువడటం- మనిషాకారం పరుగెత్తటం తడ శాలలో జరిగిపోయాయి. వాంట్ చేబులోవున్న టార్చ్‌తీసి ముందుకుపోగాడు. రెండడుగులువేసిన అతని కాలికేదో తగిలినట్లని పించి టార్చ్‌ను అటువైపు త్రిప్పాడు. ఒక్క నిముషం అతనినోటివెంట మాట రాలేదు. కండ్లుగట్టిగా మూసుకున్నాడు. అరుద్దామన్నా ఎవరో పీక పిసుకుతున్నట్లనిపించి ఆగిపోయాడు. రెండు మూడు నిముషాల తరువాత అతనికేదో అనుమానమేసి బలవంతంగా కళ్ళు తెరచి-మనసు కుదుట పరచుకొని ఆ వ్యక్తి ముక్కు దగర చెయ్యిపెట్టి చూసాడు. కొంత ధైర్యంతెచ్చి వారు దగ్గరకు పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి వాటర్ జాగ్‌తో తిరిగి వచ్చాడు. ఆ వ్యక్తి తలపుతీసి ఒడిలో ఉంచుకుని ముఖంమీద కొద్దిగా నీళ్ళుచల్లాడు. కాళ్ళు, చేతులకూ కట్టబడేసిన శాల్లను విప్పుతూన్న అతనికి ఆ వ్యక్తిపై ఎక్కడలేని జాలి-ఆ పరిస్థితికి కారణమైన ఆగంతకుణ్ణి చంపి పారవేయాలన్నంత కోపం ముంచుకవచ్చింది. అవతలి వ్యక్తికి స్పృహలోవచ్చినట్లు గమనించి తనపై కోటు తీసిపై వేసి, మృదువుగా చెవులు స్పృశించసాగాడు. కళ్ళు తెరచిచూసి ఒక్కగావు కేకవేసి అతన్ని చెట్టువేసి ఒక్క పరుగు తీయబోయిన ఆ వ్యక్తి పక్కన వేసున్న రాయితగిలి కుప్పలా కూలిపోయింది. అనికు దగ్గరగా నడిచి నుదుట కారుతున్న రక్తంతుడుచ పొగాడు రమేష్ ఆ అపరిచితుని పరర్యాలు కోట మాట రాక-దుఃఖం ముంచుకొచ్చాగా అతని గుండెల్లో తల దాచుకుని బావురుమంది అనిత. కొంత సేపటికి యిక అక్కడ వుండటం క్షేమం కాదని వారు వైపుకు దారితీసాడు అనిత తోనే.

"క్షమించండి. మీ అదరణకు ఎంతో కృతజ్ఞురాల్ని. ఇక నా దారిని నన్ను పోనీండి. మీకు పుణ్యముటుంది" అంటూ అతని చేతుల్లోని తనను విడిపించుకోవటానికి ప్రయత్నించింది అనిత.

"మీ దారిని మిమ్మల్ని పోనీక తిమక వెళ్ళి చేసేం కేమకుంటూమనానీ ముదు మీరు వారు ఎక్కడి మీ యిట్లోదింపి వెళ్ళాను."

"యిల్లు! యింటి దగ్గరేవుంటే వుకే యీ యిబ్బందులేవచ్చి వు డేనికావు నా జీవితమిలా వాళనమయి వు డెది కాదు."

"మరి మీకు యిల్లులేదా? అ వ లు యిక్కడికెలా వచ్చారు? వివరంగా చెప్పండి"

"ఎందుకు? చెపితే ఎవరన్నా అదు సారా-తిరుగుతారా? నా వల్ల అందరికీ శ్రమఎందుకు? మీ ఋణం యీ జన్మలో తిర్చుకోలేను."

"అందరూ అందరి కష్టాలూ అరుస్తారని తిరుస్తారని నేను అనట లేదు కాని ఇక పోతే మీరు చెప్పిన ఆ ఋణ యీ జన్మలోనే యిప్పుడే-యిక్కడేతిర్చుకోవచ్చును."

అతని మాటలకు అనితలో అసహ్యం పొగుకొచ్చింది ఛీ! ఛీ! యీ మగ జాళ్ళంతాయింతే. అడదాని కోసమే అందరి ఆరాటమూ. పరే మీఋణం తీర్చమన్నారుగా కానీయండి. ఇక ఎక్కువసేపు యీ పాపపు శరీరాన్ని మోస్తూ యీ పొర్థ పూరిత ప్రపంచంలో నిలువలేను. త్వరగా ఆళచెర పేర్చుకుని నాకు సెలవు యిప్పించండి."

అతనికి దగరిగా జరిగి కళ్ళు మూసుకుని గట్టిగా మూసుకుంది. ఎంత సేపటికీ అతను తొందర పడకపోవటం గమనించి కండ్లు తెరచి చూసిన అనితకు దూరాన వారు స్టార్ట్ చేయబోతున్న రమేష్ అగుపించాడు. అనితకు తలతిరిగి పోతోంది ఈ ప్రపంచంలో చెడ్డజాళ్ళతో పాటుగా మంచివాళ్ళుకూడా జీవిస్తున్నారా? నమ్మశక్యం కావటంలేదు. ఇక ఒక్క తణమయినా అవమానం చేయకుండా శక్తినంతా కూడదీసుకుని పరుగెత్తుకుంటూవెళ్ళి వారు కు అడ్డంగా నిలుచుంది. రమేష్ అనిత ప్రవర్తన అర్థంకాక ముఖం చిట్లించుకున్నాడు.

"క్షమించండి. మిమ్మల్ని అభ్యర్థించేకుకున్నాను. తొందరపడి మాటలు మిగిలాను. మీ లాటి వారికి వాచర్మంతో చప్పట్లు కుట్టించి యిచ్చినా మీ ఋణం తీర్చుకోలేను. మీరే నాకు మార్గం చెప్పండి. లేకుంటే నా మీద ఒట్టు." అంటూ వారు కేసి తలను కట్టుకో పాగిండి.

"ఏమండీ! ఏమిటావిది? తొందర పడ్డాను అంటూనే మళ్ళీ యీ తొందర పాటేమిటి? మిమ్మల్ని నాఋణం తీర్చమంది మీరూహించిన పద్ధతిలోకాదు. మీకు యీ పరిస్థితి కలగటానికి కారణ మేమిటో తెలుసుకోవటానికి మరో మార్గం తోచక ఆ మాట వాడాను. ఇప్పుడు చెప్పండి. అసలు మీరిక్కడికి ఎలా రాగలిగారు? అసలు ఎవరు? యీ పరిస్థితికి కారణమేమిటి?" అంటూ అనితను తీసుకవచ్చి కార్లో కూర్చో బెట్టాడు అతను.

"మాది యీ వూరుకాదు. హైదరాబాదు కెలవులకు మ ప్రాణ చూడ్డానికి వచ్చాను. మా ఫ్రెండ్ యిట్లో దిగాను. నేను స్వతహాగా అందరితో దగుపుగానే వుంటాను. అలాగే మా ఫ్రెండ్ వాళ్ళ అన్నయ్యతో కూడా వుండేదాన్ని. ఈ రోజు అనితకుయింట్లో పని వున్నదున వాకు వూరు చూపించి రమ్మని వాళ్ళన్నయ్యని వ పిలిచి. నాకు యీ వూరు పూర్తిగా క్రొత్త. అతను చూడాల్సిన విశేషాలు వున్నాయంటూ యిక్కడికి తీసుకవచ్చి ఏవేవో అసత్యంగా మాట్లాడసాగాడు, కేవంత చెప్పినా వినకుండా బలవంతం చేయసాగాడు. ఇది అతను ఎన్ని రోజులనుండి వేసుకున్న ప్లానో నాకైతే తెలియదు. నన్ను బలవంతంగా విరిచికట్టి-వి-రిచి-క-ట్టి" ఆపై యిక మాట్లాడలేక చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడవడసాగింది. తరువాత విషయం అతనికి తెలిసిందే!

"చూడండి! మీరిలా చిన్నపిల్లల్లా ఏడవడం ఏ బాగులేదు ఇప్పుడవలు ఏం జరిగిందని మీబాధ! మీవాళ్ళు కోప్పడతారని భయమయితే చెప్పండి. మీ వూరికివచ్చి మీవాళ్ళకు జరిగింది చెప్పి-వప్పగించి వస్తాను."

అంతకంటే ఎలా ఓదార్చాలో అతనికి తెలియదు.

"ఇంకా ఏం జరిగింది అంటున్నారా? యింతపని జరిగాక నేను లోకానికెలా ముఖం చూపించగలను? మా పెద్ద వాళ్ళకి ఏమని సమాధానం చెప్పగలను? ఈ పరిణమాలన్నీ నా పెండ్లి చేయాలని ముహూర్తాలు నిశ్చయించుకున్నారు. ఈ కళంకంతో వాళ్ళనెలా మోసం చేయగలను? ఒద్దండి! వద్దు. నాకీ ప్రపంచ లో రోజులు లేవు నే అతనికి అలాటి బుద్ధిపుట్టింది. నాకిక మరణమేశరణ్యం మీరు మనసు కష్టపెట్టుకోకుండా జరిగింది చెప్పగలిగాను ఇక నా దారిని నన్ను పోనీయండి," అంటూ వారు దిగ తలదించుకున్నాడు అనిత తనని ఎంత దూషిస్తుందోనన్న అతని ఊహ ఇక్రిందులైంది. బూట్ శాలితో వేలు తూనూ మౌనంగా కూర్చుండిపోయాడు

"పరవాలేదు, చెప్పండి"

"సుగుణా! నన్ను మరీ వాది చకు. నీకు నిజం చెప్పాలనే వచ్చాను. నీ మంచితనం ముందు నా నీరు మూగపోయింది. కాని నీకు నిజ చెప్పకపోవటంకూడా పాపమే అవుతుంది. మొన్న పోమవారం పాయంకాలం..." అంటూ గతంతోకి వెళ్ళాడు రమేష్.

* * *

వారు మేమాలు ముసుగు కుంటున్నాయి గూటిలోవున్న పసికందులు ఏమవుతాయోనన్న భయంతో వేగంగా గూళ్ళక చేరుకున్నాయి పక్షులు. ఈ నిముషమో మరు నిముషమో అన్నట్లుంది పరుణదేవుని జగమనం, అటువంటి భీభత్స సమయంలోకూడా అలవాటు ప్రకారంగా గిండి వెపుకు దూసుకు వెళ్ళున్న రమేష్‌వారు పడవ బ్రేక్ వేసి ఆగిపోయింది. వారు ఆపి పరిసరాలను పరిశీలించసాగాడు అతను. ఇంతకుముందు అతని చెపులకు వినిపించిన ఆర్తనాదం ఎటనిదో-ఎక్కడినుండి వచ్చిందో అతని కంతా అగమ్య గోచరంగావుంది. వారును పక్కనే చెట్టుకింద పార్కు చేసి దిగివచ్చి మళ్ళీ ఆ కేక వినిపించిందేమో నని వడక పాకిస్తూ కొంతదూరంలో వున్న చెటుతోపు దగ్గరకు రాగానే అతని కేదో అలికిడి వినిపించింది.

"ఎవరక్కడ?" అన్న మాట అతని నోటివెంట వెలువడటం- మనిషాకారం పరుగెత్తటం తడ శాలలో జరిగిపోయాయి. వాంట్ చేబులోవున్న టార్చ్‌తీసి ముందుకుపోగాడు. రెండడుగులువేసిన అతని కాలికేదో తగిలినట్లని పించి టార్చ్‌ను అటువైపు త్రిప్పాడు. ఒక్క నిముషం అతనినోటివెంట మాట రాలేదు. కండ్లుగట్టిగా మూసుకున్నాడు. అరుద్దామన్నా ఎవరో పీక పిసుకుతున్నట్లనిపించి ఆగిపోయాడు. రెండు మూడు నిముషాల తరువాత అతనికేదో అనుమానమేసి బలవంతంగా కళ్ళు తెరచి-మనసు కుదుట పరచుకొని ఆ వ్యక్తి ముక్కు దగర చెయ్యిపెట్టి చూసాడు. కొంత ధైర్యంతెచ్చి వారు దగ్గరకు పరుగెత్తుకుంటూవెళ్ళి వాటర్ జాగ్‌తో తిరిగి వచ్చాడు. ఆ వ్యక్తి తలపుతీసి ఒడిలో ఉంచుకుని ముఖంమీద కొద్దిగా నీళ్ళుచల్లాడు. కాళ్ళ కూ, చేతులకూ కట్టబడేసిన శాల్లను విప్పుతూన్న అతనికి ఆ వ్యక్తిపై ఎక్కడలేని జాలి-ఆ పరిస్థితికి కారణమైన ఆగంతకుణ్ణి చంపి పారవేయాలన్నంత కోపం ముంచుకవచ్చింది. అవతలి వ్యక్తికి స్పృహలోవచ్చినట్లు గమనించి తనపై కోటు తీసిపై వేసి, మృదువుగా చెవులు స్పృశించసాగాడు. కళ్ళు తెరచిచూసి ఒక్కగావు కేకవేసి అతన్ని చెట్టువేసి ఒక్క పరుగు తీయబోయిన ఆ వ్యక్తి పక్కనే వేసున్న రాయితగిలి కుప్పలా కూలిపోయింది. అనికు దగ్గరగా నడిచి నుదుట కారుతున్న రక్తంతుడుచ పొగాడు రమేష్ ఆ అపరిచితుని పరర్యాలు కోట మాట రాక-దుఃఖం ముంచుకొచ్చాగా అతని గుండెల్లో తల దాచుకుని బావురుమంది అనిత. కొంత సేపటికి యిక అక్కడ వుండటం క్షేమం కాదని వారు వైపుకు దారితీసాడు అనిత తోనే.

"క్షమించండి. మీ అదరణకు ఎంతో కృతజ్ఞురాల్ని. ఇక నా దారిని నన్ను పోనీండి. మీకు పుణ్యముటుంది" అంటూ అతని చేతుల్లోని తనను విడిపించుకోవటానికి ప్రయత్నించింది అనిత.

"మీ దారిని మిమ్మల్ని పోనీక తిమక వెళ్ళి చేసేం కేమకుంటూమనానీ ముదు మీరు వారు ఎక్కడి మీ యిట్లోదింపి వెళ్ళాను."

"యిల్లు! యింటి దగ్గరేవుంటే వుకే యీ యిబ్బందులేవచ్చి వు డేనికావు నా జీవితమిలా వాళనమయి వు డెది కాదు."

"మరి మీకు యిల్లులేదా? అ వ లు యిక్కడికెలా వచ్చారు? వివరంగా చెప్పండి"

"ఎందుకు? చెపితే ఎవరన్నా అదు సారా-తిరుగుతారా? నా వల్ల అందరికీ శ్రమఎందుకు? మీ ఋణం యీ జన్మలో తిర్చుకోలేను."

"అందరూ అందరి కష్టాలూ అరుస్తారని తిరుస్తారని నేను అనట లేదు కాని ఇక పోతే మీరు చెప్పిన ఆ ఋణ యీ జన్మలోనే యిప్పుడే-యిక్కడేతిర్చుకోవచ్చును."

అతని మాటలకు అనితలో అసహ్యం పొగుకొచ్చింది ఛీ! ఛీ! యీ మగ జాళ్ళంతాయింతే. అడదాని కోసమే అందరి ఆరాటమూ. పరే మీఋణం తీర్చమన్నారుగా కానీయండి. ఇక ఎక్కువసేపు యీ పాపపు శరీరాన్ని మోస్తూ యీ పొర్థ పూరిత ప్రపంచంలో నిలువలేను. త్వరగా ఆళచెర పేర్చుకుని నాకు సెలవు యిప్పించండి."

అతనికి దగరిగా జరిగి కళ్ళు మూసుకుని గట్టిగా మూసుకుంది. ఎంత సేపటికీ అతను తొందర పడకపోవటం గమనించి కండ్లు తెరచి చూసిన అనితకు దూరాన వారు స్టార్ట్ చేయబోతున్న రమేష్ అగుపించాడు. అనితకు తలతిరిగి పోతోంది ఈ ప్రపంచంలో చెడ్డజాళ్ళతో పాటుగా మంచివాళ్ళుకూడా జీవిస్తున్నారా? నమ్మశక్యం కావటంలేదు. ఇక ఒక్క తణమయినా అవమానం చేయకుండా శక్తినంతా కూడదీసుకుని పరుగెత్తుకుంటూవెళ్ళి వారు కు అడ్డంగా నిలుచుంది. రమేష్ అనిత ప్రవర్తన అర్థంకాక ముఖం చిట్లించుకున్నాడు.

"క్షమించండి. మిమ్మల్ని అభ్యర్థించేకుకున్నాను. తొందరపడి మాటలు మిగిలాను. మీ లాటి వారికి వాచర్మంతో చప్పట్లు కుట్టించి యిచ్చినా మీ ఋణం తీర్చుకోలేను. మీరే నాకు మార్గం చెప్పండి. లేకుంటే నా మీద ఒట్టు." అంటూ వారు కేసి తలను కట్టుకో పాగిండి.

"ఏమండీ! ఏమిటావిది? తొందర పడ్డాను అంటూనే మళ్ళీ యీ తొందర పాటేమిటి? మిమ్మల్ని నాఋణం తీర్చమంది మీరూహించిన పద్ధతిలోకాదు. మీకు యీ పరిస్థితి కలగటానికి కారణ మేమిటో తెలుసుకోవటానికి మరో మార్గం తోచక ఆ మాట వాడాను. ఇప్పుడు చెప్పండి. అసలు మీరిక్కడికి ఎలా రాగలిగారు? అసలు ఎవరు? యీ పరిస్థితికి కారణమేమిటి?" అంటూ అనితను తీసుకవచ్చి కార్లో కూర్చో బెట్టాడు అతను.

"మాది యీ వూరుకాదు. హైదరాబాదు కెలవులకు మ ప్రాణ చూడ్డానికి వచ్చాను. మా ఫ్రెండ్ యిట్లో దిగాను. నేను స్వతహాగా అందరితో దగుపుగానే వుంటాను. అలాగే మా ఫ్రెండ్ వాళ్ళ అన్నయ్యతో కూడా వుండేదాన్ని. ఈ రోజు అనితకుయింట్లో పని వున్నదున వాకు వూరు చూపించి రమ్మని వాళ్ళన్నయ్యని వ పిలిచి. నాకు యీ వూరు పూర్తిగా క్రొత్త. అతను చూడాల్సిన విశేషాలు వున్నాయంటూ యిక్కడికి తీసుకవచ్చి ఏవేవో అసత్యంగా మాట్లాడసాగాడు, కేవంత చెప్పినా వినకుండా బలవంతం చేయసాగాడు. ఇది అతను ఎన్ని రోజులనుండి వేసుకున్న ప్లానో నాకైతే తెలియదు. నన్ను బలవంతంగా విరిచికట్టి-వి-రిచి-క-ట్టి" ఆపై యిక మాట్లాడలేక చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడవడసాగింది. తరువాత విషయం అతనికి తెలిసిందే!

"చూడండి! మీరిలా చిన్నపిల్లల్లా ఏడవడం ఏ బాగులేదు ఇప్పుడవలు ఏం జరిగిందని మీబాధ! మీవాళ్ళు కోప్పడతారని భయమయితే చెప్పండి. మీ వూరికివచ్చి మీవాళ్ళకు జరిగింది చెప్పి-వప్పగించి వస్తాను."

అంతకంటే ఎలా ఓదార్చాలో అతనికి తెలియదు.

"ఇంకా ఏం జరిగింది అంటున్నారా? యింతపని జరిగాక నేను లోకానికెలా ముఖం చూపించగలను? మా పెద్ద వాళ్ళకి ఏమని సమాధానం చెప్పగలను? ఈ పరిణమాలన్నీ పెండ్లి చేయాలని ముహూర్తాలు నిశ్చయించుకున్నారు. ఈ కళంకంతో వాళ్ళనెలా మోసం చేయగలను? ఒద్దండి! వద్దు. నాకీ ప్రపంచ లో రోజులు లేవు నే అతనికి అలాటి బుద్ధిపుట్టింది. నాకిక మరణమేశరణ్యం మీరు మనసు కష్టపెట్టుకోకుండా జరిగింది చెప్పగలిగాను ఇక నా దారిని నన్ను పోనీయండి," అంటూ వారు దిగ బోయిన అనిత చేతివిదిలిపెట్టుకున్నాడు రమేష్

"చూడ డి! మీ పేరేమిటో యింత వరకూ చెప్పనేలేదు!"

అమ్మ!"

"అమ్మ! అలా పిలిస్తే మీకేంఅభ్యంతరం లేదనుకుంటాను!" అతని వైపొక సారి చూసి తలవంచుకుంది అమ్మ.

"అమ్మ! చూడు. ఆ పంబంధ నాకు పోతే మరోకటి. దానికి యింత బాధ పడవలసిన అవసరమేమిటి చెప్పు!"

"బాధకాదా? నిశ్చయించుకున్న పంబంధం తప్పిపోయిందంటే ఎంత అవమానం! ఇక యీ జన్మలో నా పెళ్ళి కాదని తెలిస్తే మా అమ్మగుండె ఆగి చచ్చిపోదంటారా? కళంకితురాల్ని వచ్చెనని నేనుకుంటారు?"

చూడులక్ష్మి! నీవే ఆలోచనలూ పెట్టుకొకు మనం పెళ్ళి నిజం చెపుదాము వాళ్ళు అంగీకరించనంత మాత్రాన మీ అక్కగారు గుండెగాగి చచ్చిపోతారను భయం నీకక్కర లేదు. నేను దాక్టరుగా కాకపోయినా మనిషిగా అడుకుని మీ అమ్మను ప్రతిపించి నీ కప్పగించుకుతాను. నా మాట నమ్మవూ?"

వద్దండి! వద్దు. మీలాటి ఉత్తములకు వాలాటి అవచిత్రులాలు తగదు నేను పోయినంత మాత్రాన యీ లోకానికేం నష్టం వాటిల్లదు. మీలాటివారే యీ ప్రపంచానికి ఎంతో అవసరం. నాకు ఎలాగూ ఒప్పుకోరు, ఈ బాధ్యత మీరు కాళ్ళతంగా మోయాల్సివస్తుంది. వదండి నామాట వినండి."

"ఆ బాధ్యత నన్ను తప్పక వరిస్తుందని తెలిసే అడుగు ముందుకు వేస్తున్నాను."

"మీరు కండ్లాకా చూసిన దాన్ని కూడా అ తతెలిశగా యెలాతీసి పారవేయగలుగుకున్నారు. భ రగా పహించగల విషయమేనా యిది? తొందరపాటు నిర్ణయాలలో ఎన్నో కష్టనష్టాలు వుంటాయి. బాగా ఆలోచించుకుని నిర్ణయానికిరండి. నా కార్య యిలాటిదే అన్నప్పుడు కాళ్ళకంగా మీహృదయంలో దగుపుకుంటుంది. నామాట కాదనకండి మీ ఆళయం ముంచిదేనాని అవరణ పరుయంలో అవమానం చెందాల్సి వస్తుంది "

"లక్ష్మి! నేను ఆళయాల దృష్టితో పనిని యయను నాకు మంచిదనిపించింది. దానివల్ల ఒక్కరైనా నేలు పొందగలిగింది అయితే తప్పక చేస్తాను. కండ్లార చూసాను కనుకనే నాకు యిక పై నీమీద ఎలాటి అనుమానాలు కలగటానికి అవకాశం వుండదు. ఇంతకంటే నేనేం చెప్పలేను పద! యిప్పుడే మీ వాళ్ళకి టెలిగ్రాం యిచ్చి విలిపిదాము వాళ్ళు అ గీకరించిన వెంటనే కార్యాభ్యర్థలకు వుదాము."

ఆ సమయంలో లక్ష్మి కండ్లల్లోని వెలుగుకు కోటి మార్యులుకూడా పాటి రారు.

"ఏమండీ! మీరింత మంచివారను కోలేదు నా అదృష్ట కొద్దీ మీతో పరిచయమయింది," అంటూ అతన్ని వెన వేసుకుంది.

(ఇంకావుంది)

'తారద్వయం'

కుమారి కిరణ్‌బాల

'అబ్బ! ఎంత బాగాపాడుతుంది." అనుకున్నాడు అనిల్. ఆపాట ప్రారంభమైనప్పటి నుంచీ అలా చాలా సార్లు అనుకున్నాడు. అలా అనుకోవడంలో అతనేమీ పొరబడలేదు. అనిత అద్భుతంగా పాడుతోంది. ఆమె గానమంటే చెవికోసుకుంటారు చాలామంది. శాస్త్రీయ సంగీతమేకాక అనిత సంగీతంలో కూడా ఆమె ప్రజల ఆదరణ సంపాదించింది, ఆమె పాడేకొమ్కు సాధారణంగా అందరి రేడియోలూ అవ్ బౌతాయి ఆమె ప్రోగ్రామ్ ఉన్నరోజు వినకపోతే అమితంగా విచారించే అభిమానులూ అధికంగానే ఉంటారు. ఆమె పోస్టుగ్రాం కోసం వస్తే కొరకు చక్రవాక పక్షుల్లా ఎదురుచూస్తారుగాని ప్రియులు అమెస్వరమాధుర్యం శ్రోతల కమ్మదనాన్నందిస్తుంది ఆమె అద్భుతగాన కౌశలం శ్రోతల హృదయాలను రంజింపజేసి వారి మనోవిహాంగాలను మనోహరంగా లోకాలలో విహరింపజేస్తుంది.

అనితను అత్యధికంగా ఆరాధించే వారిలో అనిల్ ముఖ్యుడు ఆమెగానం తన హృదయ కేదారంలో అమృతాన్ని చిలికిస్తుంది. ఆగానాన్ని హృదించి అతని హృదయ మయూరి ఆనందంతో పురివిప్పి నాట్యం చేస్తుంది విపంచానికి సన్నాలా ఉడే అతని వదనాకాశంలో దరహాస చంద్రిక పుదయి పకేసూచిగానం ఆ వేదనా భరితమైన అతని జీవితమరీచికలో ఆనందజలాన్ని కల్పించే శక్తి ఆమెగానానికే ఉంది.

మందరయమునా తరంగిణిలా పారిశోభిత హృదయ విహంగాల నద్భుతలోకాలలో విహరింపజేసిన మంజుల గానం సహజంగా ఆగిపోయిది అనిల్ స్వర్ని జగతుకుండి మేలుకున్నాడు అర్ధనిమీలితములై అనిల్ తన్మయతను ప్రతిబింబింపజేస్తూన్న నేత్రాలలో రెండు ఆనందాశ్రువులు నిలిచాయి.

"ఆమె స్వరమాధుర్యం అపాటకెతో అందాన్ని కూర్చింది మూడు వేల త్రికం తనకు ప్రాణిన ఆపాట ఏదో పత్రికలో ప్రచురితమయ్యింది. ఆపాటను అనిమానంతో అనిత అందంగా తయారు చేసింది. దానికి సూతపాలంకరణలనుచేసి అలంకారములతో జాజ్వలమానంగా ప్రకాశిస్తూన్న సంగీతకన్య నీరోజు ప్రదర్శించింది తన ప్రాణప్రదుగానీ, అగీతం ప్రచురితమైనప్పుడుగానీ అది ఇంత చక్కగా ఉండని అనుకోలేదు. అనితగాన కౌశలం గీతాన్నిశేగాక ఆ గీతాన్ని సృష్టించిన కవినికూడా పట్టి కల్లిస్తూంది."

అనిత అమృత వర్షళమైనహాక్కులు వినబడటంతో అనిల్ ఆలోచనలకంతరాయం కల్గింది. అతని పెదిమలపై మందహాసం లాస్యం చేసింది ఆమె ఏం చెప్పబోతుందో అతనికి తెలుసు ఇంతకు ముందెన్నోసార్లు ఆమె తను ప్రాణిన పాటలు పాడింది. పాడిన ప్రతిసారి రచించిన కవికి అభిమానంతో తోపాల్గొన్నది అనురాగంతో ప్రశంసించింది ఇప్పుడూ అదే పనిచేస్తుంది.

"మీకు సుపరిచితమైన రచయితా, మీ అందరి అభిమానానికి పాత్రులైన యువకవిరాజు శ్రీ అనిల్ గారు ప్రాణారికిగీతాన్ని ఇంకుముందు చాలా సార్లు వారు రచించిన గీతాలు నేను పాడాను. వారికలమే నేను మీ అందరి అభిమానానికి పాత్రులయ్యే అదృష్టం కాకు కల్గించిందని వా అభిప్రాయం. వారి రచనలు అడి ముత్యాలనే వా అభిప్రాయాన్ని మీరందరూ అమోదిస్తారని నేను విశ్వసిస్తున్నాను వారి అద్భుత కల్పనలను గానంచేసి మీ అందరికీ ఆనంద కలిగించే అదృష్టంవాకు కలిగినందుకు నేనెంత ముదిసిపోతానో చెప్పలేను వారికి కేవెంతో రుణపడి ఉన్నాను వారికి హృదయపూర్వకంగా కృతజ్ఞత చెప్పడంకంటే నేను చేయగలిగిందేమీలేదు సెలవు

ఒక్కతణం నిశ్శబ్దం తర్వాత రేడియోలో ఇంకెవరిగొంతో విన్పించింది. రేడియో ఆఫ్ చేసి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు అనిల్ దీర్ఘాలోచనలో మునిగిపోయిందతని మనస్సు.

"ఆమె గానం తనవింతగా ఆకర్షిస్తుందేమిటి? ఆమె మధురవాణి తనకు పూర్తిగా వశపరచుకొంది. ఆమె పలుకులను వినడానికి తన హృదయం ఎంతగానో తహతహలాడుతుంది? ఆమె మాటలు వింటూంటే తను లోకాన్ని మర్చిపోయి కూర్చుండిపోతాడు. ఆమె వాక్కులతన అద్భుత శక్తి ఎలా వచ్చిందో? ఆమెగానం వినకుండా ప్రతుకలేదెమోనన్పిస్తుంది ఇదంతా ఎందు కౌతుందో?

సౌందర్యధుర్యమేకాదు. అనితరూపలావణ్యంకూడా అపురూపమే. ఆకళ్ళు స్నిగ్ధకాంతి ప్రకాశరత్నాలుగా ఉంటాయి ఆకళ్ళలోని వింతకాంతి తనను కట్టివేస్తుంది. ఆ జాజాకు పెదిమలమీద లాస్యంచేసే మధురహాసాలను స్వంతం చేసుకోవాలన్పిస్తుంది, పాలి లో విలావంగా వాట్యంచేసే ముంగురులను మృదువుగా వెనక్కుతోసి నిర్మలకాళంలా ఉన్న ఆ విశాలఫాలాన్ని ముద్దుపెట్టుకోవాలన్పిస్తుంది ఆమె వదలో వరలించి ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ యుగాలు తణాల్లా గడిపెయ్యాలన్పిస్తుంది. నిలికన్నుల నీడలలో విలాసంగా వెలిసి మధురంగా నవ్వే ఆ సుందర వాసికతో పరపాలాడాలన్పిస్తుంది. లేత గులాబీల్లాంటి మన్నని పాలబుగ్గలతో ఆడుకోవాలన్పిస్తుంది. ఎందుకు?..... ఎందుకిలా అనిపిస్తుంది?

నిజమే, తనామెను ప్రేమిస్తున్నాడు. తనలో అనురాగనీరాలు నాటుకొని పరవళ్ళుతొక్కుతున్నాయి. అనిత ఉత్తరాలు ఆ ప్రేమ మొక్కను నీరుపోసి పెంచాయి. ఈ రకెండు మాసాల్లో ఆ మొక్క బలమైన వృక్షమయ్యింది అనితతో తన ప్రణయసంబంధం ఆశ్చర్యకరమైనదే వస్తుందని. అది ఈనాటిది కాదని అన్పిస్తుంటే దుకో? ఎన్నో ఉత్తరాలు వ్రాసిందామె ప్రతి ఉత్తరమూ ఆమె హృదయానికి ప్రతిబింబం ఉంటుంది. ప్రతివాక్యంలోనూ తన అనురాగాన్నివర్షించనేస్తూ నా అమాయకురాలు. మనస్సులోని ప్రేమను రచయిత తన తనకన్నా బాగా వర్ణిస్తుంది. తన మంది జాలు వెళ్ళుకున్నా నిరాశచెందకు తన మౌనాన్ని చూచి కోపం తెచ్చుకోకు ఉత్తరాలు వ్రాస్తూనే ఉంటుంది. తనకూ వ్రాయాలనే ఉంటుంది కానీ...కానీ..

కానీ తను అవర్తుడు. ఆమె ఆకాశం తను భూమి. భూమి ఆకాశాన్నందుకోగలదా? వెన్నెలను ఎరగాచూపి సామాన్య మానవుని కవ్వించే కళ ఆ అర్థంకునికందుతాదా? ఆమె సుపరిచితమైన వెదజల్లే అనురాగాల్యరత్నం. తను ఒక సామాన్యపు గాజుపెంకు. తనామెను ప్రేమిస్తున్నట్లు ఎవరికీ తెలిసినా తన ముందే నవ్వుతారు. వెక్కిరిస్తారు. తన హృదయాన్ని చిత్రవధ చేస్తారు. తమ రెక్కలుతెగిన పక్షిలా నిస్సహాయంగా గిలగిలకుంటూంటే తృప్తిగా నవ్వుకుంటారు.

ఆమె గానవరవస్రవి. కోకిలలు ఆమెముందు తలలు వంచుకుంటాయి. సర్వజగత్తు ఆమె గానప్రతిభకు దాసోహమ్మంటుంది. ఆమె తన విషయం తెలియక అలా ఉత్తరాలు వ్రాస్తుంది కానీ తన లోపం విషయం తెలిసి వ్రాస్తుందా? తన పొరపాటుకు నవ్వుకుంటుంది తనభర్త తనతో గొంతుకలిపి పాడాలని కలలు కంటుందేమో? భర్త తోకలసిగాన పొమ్రాణ్యాన్నివరకచ్చు బాధి పత్యంగా పలాలని ఊహిస్తూంద వచ్చు. అలా జరిగితనకు ప్రేమిస్తుందా తనను వివాహం చేసుకుంటే ఆమె ఆశ నిరాశ కావడంతో సరిపోదు, ఆమెఆశా సౌధాలు పునాదితో సహాకూలిపోతాయి ఊహావ్యాహాలు కూకటి వ్రేళ్ళతో పెళ్ళుంచబడి పోతాయి కోమలహృదయన గిలట్టుకోగలదా? తను ప్రాప్తుడు. తన రచనలతో పాఠకుల హృదయాలను లూతలూగిస్తాడు. రచనల ఉదాత్త భావాలతోని పి తన పాత్రలతో ఆదర్శనియమైన ఉపన్యాసాలు గుప్పించి పాఠకలోకానికి మహత్తరసందేశాలనందిస్తాడు "అనిల్ గారు మంచి ఉపన్యాసకులనుకుంటా" అనే భావాన్ని పాఠకులలో కల్గిస్తాడు. కాని...కాని...వారికవలు విషయం తెలిస్తే ఒక విధంగా కృంగిపోతాడు. కారణంతను ఉపన్యాసాలివ్వలేడు కనీసం మామూలుగా మాట్లాడలేడు తమ పెప్పెప్పి మెమ్మెమ్మెలనే అస్పష్ట ధ్వనులను మాత్రం చేయగలడు మూగవాడు...

అనిల్ కళ్ళనుండి ధారాపాతంగా అశ్రువులు వర్షించాయి తనలోపాన్ని తలుచుకొని కుమిలి పోయాడు దీనంగా హృదయ విదారకంగా దుఃఖిస్తూన్న అనిల్ వాటంతనరుస్తూ వీధిలో చిప్పోస్టు అనేకేక విన్పించింది కళ్ళుతుడుచుకొని వెళ్ళి ఉత్తరం అందుకున్నాడు. దాని పిన ఉన్న అక్షరాలను గుర్తించినప్పుడు వాడుసహ్యానికి దివ్వుకాదు. అనవ్వులో జీవన లేదు శ్మశాన వైరాగ్యం ఉంది, పేలవమైన ఆ నవ్వు అతనిగుండెలో దాగి ఉన్న అగ్ని గుండ